

ved denne Lejlighed. Men naar man taler saa meget om Venstres gamle Standpunkt, saa er det ret interessant i denne Forbindelse et Øjeblik at kaste Blikket tilbage paa det berømte Tilbud af 1876, som der jo stadig henvises til, og som der ogsaa henvises til i Flertallets Betænkning. For læser man den Betænkning, der var Udgangspunktet for Tilbudet af 1876, nemlig Betænkningen af 15. Marts 1875, vil man der finde en Motivering, der er højst interessant. Man vil der finde motiveret, at man kan ikke finde det rigtigt at gøre Befæstningsanlægene for Hær og Flaade til Genstand for særlige Behandlinger, „da de gribe saaledes ind i hinanden og saaledes betinge begge Værns gensidige Medvirkning, at de ikke uden Skade for den samlede Overvejelse kunne skilles ad.“ Det er i Virkeligheden en ubetinget Kritik af den halve Fæstning, og i den samme Betænkning finder man en Motivering for den Del af Tilbudet om de 30 Mill. Kr., som omfatter Anlæget af den store Flaadestation ved Agersøsund. Til denne Flaadestation foresloges 5 Mill. Kr. bevilget. Men efter det Punkt i Tilbudet, hvor denne Bevilling opføres, staar der et nyt Punkt, som lyder paa, at der bevilges $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Landbefæstning af Flaadestationen. Herom hedder det i denne Venstres gamle Betænkning, at Pengene, disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skulle benyttes til en Enceinte med et Par fremskudte Forter, og saa tilføjes følgende: „En saadan snævrere Befæstning vil tjene til at sikre Flaadestationen for en Overrumpling; den vil derved gøre Hæren friere i sine Bevægelser, naar den ikke behøver at tage særligt Hensyn til Dækning af Flaadestationen; den vil endvidere formentlig kunne afgive en midlertidig Støtte for større eller mindre Dele af Hæren og saaledes muliggøre en noget længere Fortsættelse af Kampen.“

Det er Ord til andet og nøjagtig den Motivering, hvorefter København skal sikres mod Landsiden. Denne Flaadestation er ikke undergivet andre strategiske Regler end den ved Agersøsund. Ere Motiverne for Anlæget af en Landbefæstning ved Agersøsund rigtige, ere de samme Motiver rigtige for Anlæget af en Sikring af København fra Landsiden. Det hedder nok saa kønt i Flaadens tilforordnede Betænkning, at saa længe Sjællands Kyster ere effektivt forsvarede, er København ikke truet fra Landsiden. Nej, selvfølgelig er den ikke det, det er en Visdom, der ikke er større, end at enhver af os kan overkomme den. Men hvor længe

ere de effektivt forsvarede? Man gik ikke ud fra i Venstres gamle Forslag af 1876, at der den Gang kunde sikres et effektivt Kystforsvar, som kunde undvære en Landbefæstning til Anlæget ved Agersøsund, og den Gang var vor Flaade dog mere habil og mere kapabel til at tage Kampen op paa det Omraade.

Jeg vil gerne her indskyde en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing, der i Gaar med Hensyn til Landgang udtalte den Anskuelse, at en Fjende er lettere at slaa straks ved Landgangen, end hvis han først faar saa megen Tid, at han faar alt sat i Land og begynder at rykke frem. Jeg tror, det er en Misforstaaelse af de faktiske Forhold, hvorunder en Landgang foregaar. Det vil altid være umuligt at slaa en Fjende straks under Landgangen, idet selvfølgelig hans svære Skibe holde Kysten ren, indtil alt er sat i Land. Først under Fremrykningen, først naar Landgangen ikke mere er dækket af Flaaden, kan man tage Kampen op med Fjenden. Det har vist sig vistnok overalt, og jeg tror, det er i Overensstemmelse med den Opfattelse, som de, der sagkyndigt beskæftige sig med den Slags Spørgsmaal, have.

Se, paa Baggrund af alt dette, paa Baggrund af Selvfølgelighederne i en almindelig Tankegang, som tager Sigte paa en rationel Ordning af vort Forsvar, paa Baggrund af den Motivering af en Sikring af København fra Landsiden, som findes i Venstres gamle Betænkning af 1876 med Hensyn til Agersøsund, betyder Flertallets Forslag paa et Hovedpunkt, at det militært set er meningsløst, idet det for det første vil gøre det umuligt at føre netop det Kystforsvar, der tilsigtes, idet Hæren vilde være bunden til at forsvare København, og det vil kunne sætte en Fjende i Stand til ved hurtigt Angreb at sætte sig i Besiddelse af hele det militære Apparat, der skabes; endvidere vil det som udenrigspolitisk Tilkendegivelse være af den Art, at det ikke er Udtryk for ligelig Neutralitet til alle Sider. Nu har jeg hørt i Dag og jeg hørte det i Gaar, at der er krævet positive Oplysninger af den højt-ærede Forsvarsminister om, hvorvidt der er lagt Pression paa vort Land med Hensyn til, hvorledes det skal ordne sit Forsvarsvesen. Det forekommer mig at være ganske overflødig Tale; for det første kan man vel nok paa dette bestemte Felt have Tillid til de Mænd, der sidde ved Regeringen, men dernæst finder jeg Spørgsmaalet ganske overflødigt, fordi enhver af